

ELŐFIZETÉS:
 Egész évre . . . 6 ft.
 Fél évre 3 ft.
 Negyed évre . . 1 ft. 50 kr.

A lap szellemi részét illető
 küldemények a szerkesztő-
 nek, anyagiak a laptulaj-
 donosnak küldendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DJ:
 egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
 többszöri hirdetésnél olcsóbb.
 Nyitlér sora 25 kr.
 Bélyegdíj minden hirdetésnél
 30 kr.

A hirdetések Bittermann
 Nándor könyv- és könyvömá-
 jában és a szerkesztőnél fogad-
 tatnak el.

Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

Még egy vasutat Zombornak!

Kévs város van széles Magyarországon, mely az utolsó két évtizedben annyira haladt volna, mint Zombor városa, Bács-Bodrogh vármegyének annyira irigylt székelye, melynek palotája ritkítja az országban páriát.

Tagadhatlanul haladt a város kulturális, mint küldisz, talán társadalmi és ipar tekintetében is, mert van színháza, apáca zárdája, főgimnáziuma, középkereskedelmi iskolája, számos elemi, ugyancsak alsófokú ipar- és kereskedelmi iskolája, díszes templomai, gyönyörű parkja, arnyas sétányai, erdei mulatóhelye, kockakövezete, Ferenc-csatornája, vasútja, pompás kaszárnyája a cs. és kir. hadsereg, valamint a m. kir. honvédség részére, pénzügyigazgatósága számos hivatalnokával, új divatú vágóhídja, a társadalmi téren négy kör és kaszinója, két dalárdája, figyelmet érdemlő könyvtára, számos kulturális, hasznos és jótékony egylete, kórháza, árva- és szegény-menháza, de mindenekfelett megemlítendő nagy határa, dúsan termő talajjal és közeleső népes, gazdag szomszédközségekkel.

Mégis az elmondottak dacára mindnyájunkban mintegy sejtelem lappang az érzés, hogy városunk nem halad.

Mi lehet ennek az oka? Sokan a felületesen gondolkodók közül ezen állapotért kizárólag a különböző nemzetiségű, egymással versenyző lakosságának a közügyek terén az előbbi időkben kifejtett lanya erélytelenségét okozzák, ezek meg nem gondolják, hogy mit századok óta őseink elmulasztottak, nehéztizedek alatt pótolni, és ha mélyebben vizsgálódunk, bizonyára rájövünk, hogy nemcsak mulasztás és közöny sújtja Zombort, hanem tagadhatatlanul a város lakóitól nem függő viszonyok is léteznek.

Nem állítom, hogy nem követtünk el hibákat, és hogy sohasem védtünk, emberek, még pedig gyarló emberek vagyunk, ez az oka talán, hogy városi adópótlékunk 47 százaléka szaporodott, hogy van gödörbe épült kórházunk, rombadülő új templomunk, érett tanulóknak szűkölködő gimnáziumunk, tágas páholy szűk színházunk, sőt világitásunk, de bizonyára nem a lakosság az oka, hogy kevesek a környezethez vezető műutaink, hogy a város kanalizációjának nehézségei azt majdnem lehetetlenné teszik, hogy a másfelé vezetett belgrádi vasút elvette tőlünk az árukat, mint idegenek forgalmát, és ez által városunk kereskedelme a belforgalomra szorítva, mindinkább hanyatlak.

Ki sem tehet arról, hogy az artézi kútnak és Falcione gőzfürdőjének nincsen elegendő sem meleg, sem hideg vize, hogy a zab évek óta rosszul terem, hogy a földbirtok folytonos osztása pauperizmussal fenyeget, arról sem tehetünk, hogy nemzetiségünk különböző és hogy intelligenciánknak nagyobb fele szűkebb hivatalkokból áll, kiknek fizetése alig elég az életszükségletre és nem engedheti meg a fényűzést.

E felett az emberek igazságtalanok is, a műveltség igényeinek ürügye alatt, saját kényelmük kiindulva, mindig követelők; nem elég nekik a bajai utcának gránitkövezete, annak öntözését is követelik, nem elég nekik, hogy ezerekenként ültetik a fákat, most már fillokszeramentes szőlőiskolát is sürgetnek; mindenki fintorgatja az orrát a nyitott csatornákra, de ki sem gondolja meg, hogy mily munka és mennyi pénz kellene annak orvoslására, mikor már a 47% pótladó is sok.

Azonban van ok a méltányos panaszra is, és pedig nem egyedül az ipart, kereskedelmet és magát a tőkét is megtámadó aránytalanul magas adóztatás miatt, de talán némileg a lakosság és hatósága sem eléggé „circumspectus“, főleg akkor, mikor az idők közszellemét mindenkor csak érdek, kegyelet sohasem vezeti, azért még a most dicsegetet érdemlő városi elöljárók törekvése sem elegendő, de nagy erőfeszítés szükséges, hogy magunkat nemcsak feltarthassuk, de a város haladását is eszközölhessük; hanem azért nem sza-

bad clestügednünk, még akkor sem, ha nem is maradna más számunkra, mint saját erőnk, mert: „segíts magadon és Isten is fog segíteni.“

Igaz, hogy erős vetélytársunk akadt szomszédságunkban, kire nem mondhatjuk ki Cátó híres jelmondatát: „Carthaginem delendam esse censeo“, ki éber kapzsisággal mindent magához kíván ragadni, de azért ernyedetlen kitartással talán sikerülni fog vele sokban versenyezni, mert ki tudja, mit hoz a jövő, mert az idők folytonosan változnak. Ime éppen most kínálkozik már egy nem csekély alkalom.

Ugyanis a miniszterium engedélyt adott Latinovits Ernő és társainak egy, Újvidékről induló Glozsán, Petrovács, Parabuly, Hódáságh, Bresztovác, Sztapár, Zombor, Gákova, Gara és Vaskutou át Bajára vezető vasút építésére szükséges előmunkálatok megejtésére. Ezen vasút nemcsak megszerzi az egész alsó Bácskát a zombori piac forgalmának, de azonfelül megnyitná az utat a Baján építendő állandó Dunahidon át a dombóvári vasúthoz, mely ismét Fiuméhez és így a világ forgalmához vezetne.

Azért ragadjuk meg az alkalmat és iparkodjunk megszerezni városunknak, ha nem is egészen, legalább részben, mit Szabadka belgrádi vonalával és vasúti hálózatával tőlünk elsajátított. Caveant Consules.

Asmodi.

Hirek.

Biboros érsekünk és a királykisasszony lakodalma. Haynald Lajos dr., biboros-érsekünk, Mária Valéria királykisasszony házassága emlékére százezer forint alapítványt tett a kalocsai érseki megye egyházi és iskolai céljaira, nevezetesen: Ó-Kanizsának kolostori leányiskola, esetleg kórház felállítására negyven ezer forintot, Fókónak kisdudóvára huszezer forintot, a nagyobb papnevelő javadalmazása gyarapítására tízezer forintot, a főszékeseháznak tízezer forintot, a homokméggyi, szakmári, verbászi, gyulafalvi és tiszakálmánfalvi plébániák javadalmazása növelésére egyenként négy, összesen huszezer forintot.

Személyi hír. Zárits Jenő cs. és kir. ezredes, jelenleg városunkban időzik és hosszabb időn át ittartózkodása alatt a 23. sz. gyalog sereget vizsgálja.

Egyházmegyei hírek. Márton Mátyás főszékeseházi karkáplán, nagyobb papnevelői aligazgatónak kinevezetett. Majorosy János felsz. püspök or. ömeltósága az egyházi rend szentségét kiszolgáltató, áldozárokka szentelte: Rausch Mihály, Demsa József, Horváth Győző, Cziráky Gyula, Katona István és Kandler János kalocsai végzett teológusokat, továbbá Lekő Dominikus, Májlinger Erasmus és Martinov Fortunatus szent Ferencrendű szerepokat; szereppá Kersch Mihály főegyházmegyei végzett hitanhallgatót.

Az ág. ev. híveknek tudomására adjuk, hogy július 13-án délelőtt, az e célra kibérelt helyiségben, istentisztelet fog tartatni, melyre a tisztelt hívek ezennel meghívotnak. Korossy Emil, ág. ev. lelkész. Gallé Emil, egyházi felügyelő.

Bajáról írják: Baja város törvényhatósági bizottsága f. július hó 8-án tartott rendes közgyűlésén Sándor Béla főispán ur ömeltóságának emelkedett szellemű beszéddel kísért indítványára egyhangú lelkesedéssel elhatározta, hogy Mária-Valéria főhercegnő öfenségének Ferenc Szalvátör főherceg öfenségével leendő egybekelése alkalmából a felséges uralkodóhoz iránti törhetlen ragaszkodásának és hódolatjelzés szerencsekívánatainak kifejezést adandó: üdvözlő feliratot intéz a felséges családhoz és annak átnyújtására a miniszterelnök ur ömagyméltóságát kéri fel. Ugyanezen közgyűlésen a törvényhatósági bizottság Drescher Ede polgármesternek szónoki hévvel és hatással indokolt az érdemű indítványát, hogy a városi tisztviselők fizetése felemeltessék, általános helyesléssel fogadta és egyhangú határozattá emelte.

Tanulmány-ut. A földművelésügyi m. kir. miniszter Szobonya Bertalant, az adai földmives iskola igazgatóját, kiküldötte a bécsi kiállítás tanulmányozására.

Hamis fillokszera irtószerek. A földművelésügyi miniszter, a különféle állítólagos fillokszera-irtószerekkel üzött szédelgéseket megszüntetendő, körrendelettel utasította a törvényhatóságokat, hogy a szőlőbirtokosokat figyelmeztessék, hogy a gyérítési eljárásra alkalmazott szénkéneken kívül más alkalmas fillokszera-irtószert mindaddig nincs s aki azt állítja, hogy az általa feltalált szerrel az állami közegek sikeres kísérletet tettek, valótlanul állít s a közönség félrevezetésére irányzott szédelgést követ el. Az a körülmény, hogy az illetők az általuk feltalált fillokszera-irtószerekre esetleg szabadalmat nyertek, ezeknek sikeres alkalmazhatósága mellett mit sem bizonyít, mert szabadalmat bármely új találmányra bárki nyerhet, de a szabadalom arra nézve, hogy a találmány a kitűzött célra sikerrel használható-e, semmi biztosítékot nem nyújt, mert ezt a kérdést a szabadalom megadásakor nem bírálják el.

Zentai hírek. Zenta városnak e hó 6-án tartott közgyűlése Szabó László, Zenta orsz. képviselőjének indítványára nem vette tudomásul a tanács pénztári jelentését és vizsgálatot rendelt el. Ilyen eset még nem fordult elő Zentán. — A kormány elrendelte a városnak már 700 ezer forintjába került tiszai állóhíd haladéktalan rekonstrukcióját. Ez a munkát 33 ezer frtra van előirányozva, de a képviselőtestület okult az 1883-ik évi rekonstrukción, mely 40 ezer frtra volt előirányozva és 87 ezerbe került s ezért Kozics István, a függetlenségi kör elnökének indítványára nem szavazott meg semmit, hanem kifejezte óhaját, hogy új vashid létesíttessék. — A r. kath. hitközség a Felsőhegy nevű szállásokon plébánit létesít. A csinos templom már készen van, a paplakot pedig augusztusban kezdik építeni. Október 5-én lesz a templom felavatása és a plébános installációja.

Honvédhuszár-szökevény. Mikosevits Mátyás m. kir. 4. honvédhuszár-ezredbeli közhuszár, f. évi jun. 25-én a bajai állomásról megszökött. Személyleírása: születési és illetőségi helye Baja, Bács-Bodrogh vármegye, szül. 1866-ban, róm. kath., nőlen, napszámos, haja szöke, szemei kékek, szemöldöke szöke, orra hosszú, szája kicsi, beszél magyarul és horvátul, mag. 1.630 cm. Kecskeméti ezredparancsnokság.

Nevelői állást keres egy érettségit tett fiatal ember. Bővebbel a kiadóhivatal szolgál.

A szabadkai botrány. Az Olay Lajos orsz. képviselő és dr. Kéri kir. alügyész közt július 4-én kitört kinos törvényszéki jelenet lefolyását a M. H. következőképen részletezi: Németh Ede vádlottat a törvényszék korábban lopás miatt másfél évi börtönrre ítélte volt. A kuriai ítélet kihirdetését július 4-re tűzte ki a szabadkai törvényszék s ez alkalommal a vádhatóságot Kéri Miklós dr. kir. alügyész (volt budapesti ügyvéd, Kéri Márk törv. bíró fia) képviselte. Az ítélet kihirdetése után a vádlott védője, Szilassi dr., azt az előterjesztést tette, hogy perújítással kíván élni, mert a sértett fél, Olay Józsefné szobalánya jelentkezett nála és olyan adatokat szolgáltatott a kezébe, a melyek alapján védené büntítgye kedvező fordulatot vehet. A tárgyalást vezető bíró az említett tanúnak írásban is megerősített nyilatkozatát felolvastatván, a közzvaldó kir. ügyészt indítványtételre hívta fel. Kéri dr. kijelentvén azt, hogy érdemleges indítványt a tanúnak kihallgatása előtt nem tehet, egyelőre az előnyomozat elrendelését, egyúttal pedig annak befejezéséig az ítélet végrehajtásának felüggesztését indítványozta. A törvényszék az indítvány első részének helyét adott, ámde a kuriai jogerős ítélet fogamatosságát elrendelte. Az alügyész ekkor a vádlottat a jelenlét egyetlen fogházorrel lekísértette és a törvényszék végzésének a büntetés végrehajtását elrendelő része ellen fölébezzett. Erre a tárgyaló teremben jelenlét Olay Lajos, aki e bűnperben mint tanu szerepelt, izgatottan felugorva, akként nyilatkozott, hogy: „Szégyelje magát a kir. ügyész! Éppen olyan gazember, mint a vádlott!“ Kéri dr. ekkor a tárgyalást vezető bírónak fordulva, Olaynak azonnal való letartóztatását kérte, aki azonban szitkozódásait folytatva, a teremből távozott. Az alügyész egyedül maradvra, az előterembe kiáltott: „Hol az ő? Le kell tartóztatni!“ S minthogy Olay Lajos a törvényszéki épületből távozva, a folyosókon várakozó felek előtt az ügyészt sértő kifejezésekkel illette, ez őt a tárgyaló termen kívül „szentelen“ pimasznak nevezte. Hogy a közzvaldó a privát elégtételvévés terére ment, annak oka az, hogy az ügyészség tagjai Szabadkán a tanuk és a teremben jelenlevők által már más alkalommal is megsértettek. A tárgyalást vezető bíró pedig, aki a magyar nyelvvel nincs tisztában, sohasem adott elégtételt a megsértett ügyészeknek, amiről különben egy ízben már Kozma Sándor kir. főügyésznek is jelentést tettek.

Himen. Huszágh Nándor dr., zentai ügyvéd tartalékos m. kir. honvédhadnagy, e hó 6-án jegyet váltott Adán Gyetvay Irma kisasszonnyal.

Csalás a régi egyforintosokkal. A pénzügyminiszternek tudomására jutott, hogy egyes szélhámosok a közönség tájékoztatásáért vissza élve, az 1882. évi január hó 1-ről keltezett egy forintos államjegyeket csekély áron összevásárolják. A közönség károsításának meggátálása végett a pénzügyminiszter a törvényhatóságokat utasította, hogy lehetőleg széles körben hozzák köztudomásra, hogy az említett államjegyeket a budapesti m. kir. központi állampénztárnál 1892. évi június 30-ig úgy fizetéképpen, mint az ujabban kibocsátott egy forintos államjegyekkel való kicserélés végett teljes értékükben elfogadják. A régi egy forintos államjegyek a mondott határuapig a pénzügyigazgatóságok székhelyén levő adóhivataloknál is becserelehetők, csak a közforgalomban nem szerepelhetnek.

Partszakadás. Apatinban a partszakadás oly nagymérvű, hogy a mohácsi folyam mértékű hivatalt indítványára a szolgabírószék szükségesnek találta elrendelni, miszerint a dunaparti lakók egy része egyelőre kiköltözködjének.

Halálos esés. Ó-Kanizsán az ott működő cirkusban iszonyú szerencsétlenség történt. Ugyanis a napokban a mint a Dupszki testvérek mutatványaikát végezték a 10 méternyi magas kötélhíntán, véletlenül lezuhantak és pedig oly szerencsétlenül, hogy az egyik, Dupszki Károly, halva maradt a porondon. A másik pedig karját törte ketté. A szerencsétlen akrobatát, ki alig volt 20 éves s hirhéd birkozó volt, a község lakosainak általános részvéte mellett temették el.

Vizbefeledés. Apatinban öv. Klein Pálné napzámosnó 2 éves Vendel nevű fia az ottani tégla-kemencékéknél a Dunánál fulladt. Hulláját azonnal kifogták.

Az adai m. kir. földmives iskola sertéstenyészéséből több darab tavaszi tenyész malac eladó. Párja 25 frt. A malacok tisztavérű szőke mangalicák s mint gyorsan fejlődő, jó hízó és szapora fajta, melegen ajánlhatók s tekintettel arra, hogy az előjegyzési és lefoglalási állatok száma nagy, a venni szándékozók igényeik mielőbbi bejelentésére felkérnek. Az igazgatóság.

Jegyzőválasztás. Veprovácson a napokban volt a jegyzőválasztás, melynek eredménye mindenkit örömmel tölt el. Dr. Molnár Károly főszolgabíró megnyitván a közs. képviselői ülést, igen szép beszédben méltatja a nyugalmában vonult közs. jegyzőt, Zányi Józsefet, 38 évi működését. E hosszú működése alatt föllebbvalóinak teljes megelégedésére, a községnek pedig boldogítására működött úgy, hogy Bacs Bodrogh vármegye egyik első jegyzőjének ismerte mindenki. Zányi József 38 évi működése alatt például szolgált arra nézve, hogy hogyan lehet és kell egy községben az egyetértést és a békét a köznépvel és az intelligenciával, illetve azok között fentartani és ápolni; megmutatta azt, hogy hogyan kell egy községet közigazdaságilag és erkölcsileg emelni. Ezek után főszolgabíró hangzottatta a képviselőtestület előtt a jegyzői állás nagy fontosságát, kiemelve azt, hogy a jegyző a község központja, élető lelke. Ezért felhívja a képviselőket, hogy minden mellékintézkedést menten válasszanak oly jegyzőt, ki képes lesz munkás és szakavatott elődjének helyét méltón betölteni. Azután főszolgabíró tudomására hozza a képviselőtestületnek a pályázókat. Az 5 pályázók közül első helyre lett kifizetve Faller Alajos veprováci, második helyre Kohlenberger feketehégyi, és a harmadik helyre Roth Géza b. kereszturi segédjegyző. A három jelölt közül harsogó eljenzések között Faller Alajos lón egyhangulag jegyzőnek megválasztva. Harmadik moszár durrogása tudatta a község lakóival az örömlirt, hogy közös óhajuk teljesül; az lett jegyzőjük, kit 6 évi itt működése alatt megszerettek, ki biztosított nyugott ezen működése alatt arra, hogy egyedül ő lesz képes a községnek volt, közszertetenben álló jegyzőjét pótolni. Faller Alajos meghatottan mond köszönetet a főszolgabírónak és a képviselőknek a beléje helyezett bizalomért s igen szép szavakban nyilvánítja azon elhatározását, hogy minden tehetségét és erejét arra fogja fordítani, hogy községét boldoggá tehesse és föllebbvalóinak megelégedését kiérdemelve. Mi, kik ismerjük őt, kik ismerjük sok dalu tudományos képzettségét, kik ismerjük hozzáfehérhellen becsületességét és jellemét, meg vagyunk győződve arról, hogy ő lesz a községnek védő-angyala, erős bástyája; ő lesz, községének fáradhatlan előharcosa és vezére minden jóbán. Választás után a nagy számban összegyűlt vendégek az új jegyző vendégiszteret házába vonultak, hol pompás ebéd, keltinő borok, jó zene és ékes dikiók mellett ünnepezték meg az általános örömnapot. A vendégek száma 40-nél több volt. Az első felköszöntőt fötiszt. Krappenheim József, veprováci plébános mondotta az ünnepeletrre, mire Faller Alajos választott. Azután dr. Molnár Károly főszolgabíró mondott kelles tiszteletet Faller Alajosra. Faller Alajos ismét a főszolgabíróra emelte poharát, s végül Martin József esperes-plébános ismert ékesszólásával éltette az új jegyzőt. A bor és örömnep okozta jókedv folytán táncra perdült fiatalja örege s a kedélyes és örökké emlékezetes mulatságnak csak az éjféltűáni órák vetettek véget.

Heti-tudósítás a budapesti gabona-üzletről július 5-éről. E héten nagyobb részt forró meleg idő uralkodott, hanem a hőség közben-közben gyönges szél által enyhítve lett mi a gabona érlelésére előnyösen hatott. A hét közepén ugyan volt helyvel-helylyel pászás eső és zápor, de ezek az aratási munkákat nem igen gátolták, mert csakhamar derült és tiszta idő lett. Külföldön az időjárás nem változott; Német-, Francia- és Angolországban sok eső felelt panaszokhoz és ha még az eső által eddig okozott kár nem konstálható is, annyi bizonyos, hogy az aratás ezen országokban halasztást szenved. A külföldi piacokon majdnem kivétel nélkül szilárd hangulat uralkodott, minthogy épűgy a kedvezőtlen időjárás, mint a fogytán levő készletek a vételkedvet élenkítették. Nálunk az üzlet a hét elején lanyha volt, de később szilárd irányzatot követett. — Buza a múlt héthez képest 10 krral magasabb áron zárult. Tekintettel a vetések állásáról és az aratás előrehaladásáról szóló jelentésekre, a melyek mindenben megerősítik a korábban tájéplált kedvező véleményt, az árujavulás annak tulajdonítható, hogy a helyi fogszítás szükségleteinek beszerzésére lévén utalva, a csekély hozatal mellett kénytelen volt megadni a követelt nagyobb árakat, főleg mivel a kivétel vasárnapjaival is találkozott ezuttal a piacon. A forgalom 90,000 mm.-ra tehető, a hozatal mintegy 60,000 mm.-ra rugott. Mai jegyzések tiszavidéki buzában:

80 kilós	frt 7.95—8.—	79 kilós	frt 7.90—7.95
78 "	" 7.85—7.90	77 "	" 7.70—7.75
76 "	" 7.55—7.65	75 "	" 7.45—7.50

Délménetszámba valamint Ausztriába való elszállításra az itteni raktárakból mintegy 10,000 m. m. piros buza, hajóra rakva néhány krral magasabb áron kelt el. Szokványbuza ösre frt 7.06—7.08 zárul. — Rozs szintén keresett különösen Csehország és a külföld részéről. Már új, szállításkész rozsbán mely igen szép minőségben került piacra jelentékeny üzlet volt. Eladtunk B. Újfalun 5 frt 15 kron, Halason, Kis Körösön, Fegyverházán 5 frt 80—90 kron, Veesében, Pilisen 6 frton, helyt Budapestben 6 frt 25 kron. — Árpa az irányzat az árpauzletben is megszilárdult de még mindig csak új takarmányárpaiban van üzlet, mely frt 5.40—5.70 kron kelt el, szeptember-októberre pedig 5.40—45 kron. — Zab. A ring miveleiteit ával bagyta vagy legalább szünetelteti. Az irányzat jóval esendesebb, kisebb tételek frt 8.20—8.60 kron adtak el. Szokványzab ösre frt 6.06—15 kr között mozgott, zárul frt 6.09 kr pénz frt 6.11 kr áru. — Tengeri. Készárú a határidő árforlyamának megfelelően forgott. Nagyobb tételekben frt 5.10—20 krron vették. Szokványtengeri auguszturna frt 5.20—22 kron, jövő évi május-júniusra frt 5.28—30 kron kötötett. — Repece. E cikk áraban is megszűnt a hanyatlás. Bánsági frt 10.10—30 kron, káposztarepece 10.80—90 kron kelt. Káposztarepece auguszturna szeptemberre esőzések folytán 10.80—90 krra emelkedett.

Tüzveszéllyel fenygetett sörház. Apatinban a napokban az ottani kinest. uradalmi sörházban a gép kéményéből a tetőre kihulló szikrák folytán, a

fazsindelyvel fedett tető füstlögni kezdett, melyet azonban egy épen az udvarra kimenő s a sörházban munkában álló egyén észrevett s lármat csapatot. A tűz, mely még nagy mérvet nem öltött, a sörház előtt levő molnárak által teljesen elfojtatott. Ha egy néhány percig észre nem veszik, akkor roppant tűzvész színhelyévé vált volna Apatin, mert tudvalevőleg a sörház iszonyu nagy épület, melynek egy része egy emeletes s a másik része két emeletes, s a számos melléképület, u. m. ökristálló, jégverem, lakrészek stb. mind lángterembe borult volna, olyannyira, hogy oltásról szó sem lehet ily körülmények közt. Könnyen elhíhető, hogy még számos ház a tűz martalékává esik, dacára az itteni túzóltóság önfeláldozó lelkiismeretességének. Kívánatos volna, hogy a sörház a tűzszikrák kihullása ellen még biztosabban volna megőve, hogy az ily eset ne ismétlődjék többé, mert a sörháznak célja az, hogy hitető jó sört szolgáltasson, nem pedig hogy az amugyis tikkasztó hőseget fokozza!

Uj orvos. Dr. Szabó Sándor, fog., fül-, gége- és szemorvos városunkban letelepedett a Vuits Pál-féle házban a szerb templommal szemben, rendel d. e. 10—12-ig és d. u. 2—4 óráig. Közlebbi felvilágosítást lapunk hirdetései rovata nyújt.

Iskolák jókara helyezése. A közegészségügyi rendezéséről szóló 1876. évi XIV. t. c. 27. §-a értelmében: a „népiskolák közegészségi szempontból a törvényhatóság felügyelete alá helyeztetvén”, felívom ezennel címet azon fontos teendőre, mely szerint a szünet-idők beállításával idő s célszerű arról intézkedni, hogy járásában levő összes népiskolák idejekorán a higienicus követelményeknek oly annyira megfelelő karba helyeztessenek, miszerint az új tanévben az iskolai előadások a tanulók egészségét minél kevésbé veszélyeztető tantermekben megkezdhetők legyenek. E végből: 1. Az iskolaépületek alaposan kijavítandók, kivül és belül jól kimeszelendők; a falak nedvessége cementvakolattal s mennyre csak lehet, megszüntetendő; a deszkapadozat — mert csakis ilyen engedhető meg — többször felszurolandó s rongált volna vagy hiánya pótlandó; a legtöbbnyire setét tanteremek új ablakoknak alkalmas helyen történi beillesztése által világossá teendők; ócska s rozoga padok lehetőleg kiközöbölendők és a gyermek testét nem nyomorított legújabb alaku padokkal felesereledendők; és régi s rossz kályhák helyére új agyag — s nem vaskemencék — állítandók fel. 2. Az iskolák udvarai a legszebb rendbe hozandók, különösen a kutak körül levő pocsolyák eltávolítandók és a szemétdömpök befödendők. 3. A kutak alaposan kitisztítandók kivéve azokat, melyek talán ezen év folyamán már ki lettek tisztítva. 4. Az árnyékszékek kivétel nélkül minden iskolánál újból kitisztítandók s a legjobb és legmegfelelőbb karba helyezendők, a gyalogjáró a tanteremtől az árnyékszékiig elég szélesre kikövezendő. 5. Az iskolaépületben lakó tanítóhoz vagy tanítóhoz szegődő eszed, egészségügyi állapotára nézve mindenkor előzetesen a köz-ségi (kör) orvos által megvizsgálendő. 6. Kutyák tartása a házbelleknek ahol iskola van, megtiltandó. Elváróm, hogy ezen rendeletnek értelmében a cím szigoruan el fog járni, és hogy a köz-ségi elüljárások útján az elrendelt intézkedéseket ott ahol a község az iskolaépület tulajdonosa és fenntartója a község, ahol pedig más, ott az illető iskolatulajdonos illetve fenntartó által idejekorán és erélyesen fogantatosítani fogja, miről annak idején részint személyesen, részint szakközve a járásorvos útján szerezzen meggyőződést és a tapasztalatokról f. e. október 15-ig hozamán tüzetes és kimerítő jelentést tegyen. Zomborban, 1890. július 2-án. Az alispán helyett: Káraeson Gyula, főjegyző.

Irodalom.

Megjelent. Bacs-Bodrogh vármegye szabályrendeletét, fontosabb közgyűlési határozatait és alispáni rendeleteit II. kötete a következő tartalommal: Szabályrendelet Bacs-Bodrogh vármegye kis- és nagyközségeiben a pénztári kezelés és számvitel módja iránt. — Szabályrendelet a fegyelmi- és rendbirságok, valamint az 1883. évi 44. t. c. alapján kiszabott bírságpenzék hovaforrásáról és kezeléséről. — Szabályrendelet az országos és helyi vásárokon fizetendő helypenz, úgy a vásári rendtartásról. — Szabályrendelet a Bacs-Bodrogh megyei tiszt-, segéd-, kezelő- és szolgaszemélyzet nyugdíjintézménye iránt 1885. évi október 8-án 774. közgy. szám alatt alkotott, és 7525/1886. szám alatt belügyminiszterileg jóváhagyott alapszabályoknak kiegészítéséről. — Szabályrendelet az árvaárnyás megartatására belügyminiszteri engedéllyel nem nyert községek árvaárnyási vagyonának a vármegyei árvaárnyásba leendő átadása, s ennek folytán a vármegyei árvaárnyásba leendő átadása, a 487. §-ának módosítása iránt. — Pót-szabályrendelet a megyei gyámhatósági szabályrendelet néhány szakaszának módosítása iránt. — Bacs-Bodrogh vármegye területén létező kis- és nagyközségekre nézve az azokban megszállo idegenek bejelentése körül eljárás rendező szabályrendelete. — Bacs-Bodrogh vármegye szarvasmarha- és sertésenyészési szabályrendelete. — Bacs-Bodrogh vármegye tüzrendészeti szabályrendelete. — Bacs-Bodrogh vármegye törvényhatóságának szabályrendelete a behajthatlan közmunkatartozások leírása körül követendő eljárás szabályozása tárgyában. — Három függelék a vármegye 1883 ik évben alkotott szervezési szabályrendeletéhez. — Bacs-Bodrogh vármegye hitvársár-látogatási szabályrendelete. — Bacs-Bodrogh vármegyeinek szabályrendelete az ebtartás, úgy az ebadó megállapításáról. E második kötethez, mind a 44 szabályrendeletéről, betűsoros névmutató is van csatolva. Megrendelhető: Zomborban, Bittermann Nándor könyvnyomdájában.

Uj könyvek. A Franklin-Társulat kiadásában Budapestben, újabban megjelentek: Csalládi könyvtár. 30, 31. füzet: Csalládi boldogság. Mindennemű asszonyok és leányok számára. Szerkesztette Kalocsai Róza. Ára füzve 80 kr. — Falusi könyvtár. 37. füzet Gyöngyványégek gazdák használatára. Irta dr. Borsodi Miksa. Ára füzve 90 kr. 38. füzet. A burgonya és cukorrépa termesztéséről. Irta Réti János. Ára füzve 50 kr. Gyűrűki Antal. Védekezés a filloxera és a szőlő-gomba ellen és a bortermelés folytatásának módja. Gyakorlatilag előadva. Ára füzve 50 kr. Tartalma: Előszó. — Bevezetés. — A filloxera jelenségei. — A fertőzött szőlők kezelése. — A szőlőkéneg használata. — A szőlők vízzel elárasztása. — Homoki szőlőültetés. — Amerikai szőlőfajok kezelése. — A szőlő-gomba, peronospora viticola. — Uj szőlők telepítése. Falusi történetek. Irta Könyves Tóth Kálmán.

Ára füzve 1 frt. Tartalma: Nemzetes ur ördöge. — Javass asszony keresztélynya. — A keresztélyvel. — A honvéd özvegye. — Ujmódi Zsófi. — Szegény teensaszszony. — Karácsony anyyala. — A pénz árnyéka. — Rebeka, a szegény zsidóleány. — Az ellilant hóuap, vagy hóvá lett a februárius. — Csak néhány hajszál. — A vasuti ór. — A szél hozta a viz vitte. Magyar közmondások gyűjteménye különös tekintettel az életbölcseségre és a nevelésre. (Több mint hater ezer közmondás). Rendszerbe foglalta Almásy János. Ára füzve 1 frt. — Olesó könyvtár. Szerkesztő Gyulai Pál 261—275. füzet. Tartalmuk: 261. füzet. Andrassy Gyula gróf bebeszéde a véderő-törvényjavaslat tárgyában. Elmondott 1889. évi ápril hó 5-én. Ára füzve 20 kr. 262. füzet. III. Napoleon, a füzérség multja és jövője. Franciából fordította Dr. Theisz Gyula. Ára füzve 30 kr. 263. füzet. Schiller Frigyes. Stuart Mária. Szomorujáték öt felvonásban. Ford. Sulkowski József. Ára füzve 80 kr. 264. füzet. Milton János. Az elveszett paradicsom. Angol eredetiből fordította Jánosi Gusztáv. Ára füzve 80 kr. 265—267. füzet. About Edmund. A régi bástya. Regény. Franciából fordította Sz. E. Három kötet. Ára füzve 2 frt 40 kr. 268. füzet. Ulána. Beszély. Irta Kraszevszky J. Ignác. Lengyelből fordította Timkó Iván. Ára füzve 30 kr. 269. füzet. Deák Ferencnek az 1861-dik évi országgyűléstől elfogadott fölrata. Közli. Kónyi Manó. Ára füzve 30 kr. 270. füzet. Csikos. Eredeti népszimű három szakaszban. Irta Szigligeti Ede Ára füzve 30 kr. 271. füzet. Az örökség. Beszély. Irta Sandeau Gyula. Franciából fordította Gyulai Farkas. Ára füzve 40 kr. 272. füzet. A nagy Galeotti. Dráma három felvonásban, egy előjátékkal. Irta Echeagaray József. A Spanyol eredetiből fordította Pathly Károly. Ára füzve 40 kr. 273. füzet. Pascal gondolatai. Franciából fordította Béri Gyula. Ára füzve 50 kr. 274. füzet. Beust és Andrassy 1870-és 1871-ben. Irta Kónyi Manó. Ára füzve 30 kr. 275. füzet. A középkori magyar irodalom stíljáról. Irta Imre Sándor. Ára füzve 20 kr.

Uj-Verbász, 1890. július 8.

Tekintetes szerkesztő ur!

Közszögünk az utóbbi napokban szokatlan mozgalomnak volt színhelye s erről bátorokodom tekintetes szerkesztő ur kegyes engedelmével becses lapja tisztelt olvasóit a következőkben értesíteni:

A folyó évi június hó 2-án elmaradt országos vásár helyett a magas miniszterium által engedélyezett pótvásár e hó 6-án tartott meg községünkben, mely alkalommal feltűnően sok vidéki lo- és marhakereskedő jelent meg, Bosznia-, Bécs- és Csehországból, sőt még Olaszország részére is vásároltakat lovak; a vásári forgalom ennek s a rendkívül alacsony áraknak dacára mégis igen lanyha volt, eladott összesen 465 darab marha, egyéb kereskedelmi cikkekben pedig majdnem semmi forgalom sem fejlődhetett ki, mert a vásár minden látogatottsága dacára a vételkedv s ami a legfőbb, a „nervus rerum“ a köznépnel hiányzott; az aratási idény szükségletei már előzőleg beszeresztettek, az ideit természetesen még értékesíthető nem volt, így igen természetes az általános üzleti pangás.

Alig hogy a vásári sokadalom megszűnt, már is egy más iránybani készüldés jeleit vehette észre a figyelmes szemlélő községünkben; folyó hó 7-ére volt ugyanis kitzve megyénk közserzetben álló alispánja, nagys. Schmausz Endre ur részéről a Ferenc-esatorna részvénytársaság érdekében a m. kir. kincstarti uradalom által bejelentett halásztási jogosultság iránti igény tárgyában a csatorna mentén levő községekben megtartandó helyszíni tárgyalás, mely alkalommal a färadhatlan buzgalmu s eruyedetlen tevékenységű alispán ur a megállapított sorrend szerint délután 6 órakor volt községünkbe érkezendő. Már a járásnak a Ferenc-esatorna mentén levő első községében — Zomborból jövet — Cservenkán a köz-ségi előjárósás s képviselőtestület majdnem teljes számban nagyszámú közönség társaságában várta a kis „Hungária“ csavargózsessel érkező bizottság, s midőn a kis hajó a fellobogozott hid mellett kikötött, a felállított mozsarak dörgése közt kitörő lelkes eljenzés elhangzása után Szauer Ferenc köz-ségi jegyző magyar, és Stiegelmár János ág. ev. lelkes német nyelven üdvözölte Önagy-ságát, ki ezen üdvözöl beszédekre ismert elokvenciájával válaszolt; a hivatalos teendők végzése után a hajó Kulára folytatta útját, hol a bizottság teendőit végezte, Verbászra indult s oda délután 5 1/2 órakor érkezett meg; itt a zsillpállomáson a hajó lobogóval diszített kikötő helyén zöld galyakból rögtönzött s „Isten hozott“ felírással ellátott diadalív körül csoportosult a két Verbász előjárósága s — dacára a délutáni folyamán megereedt tartós esőnek — a nagyszámban megjelent honoratiorok egész csapata s Wagner György újverbási községi jegyző a kedvezőtlen időre való tekintettel, röviden üdvözölte a körünkbe érkezett alispán urat, kinek kíséretében voltak Janovich Gy. uradalmi ügyész a kincstarti uradalom, Kozma László s Sztahnyák József a Ferenc-esatorna képviselői, Rombay Dező gazdasági ügyestilleti titkár, Vojnits István megyei aljegyző, dr. Molnár Károly járásunk közserzetben álló ifjú főszolgabírája, Kula, Cservenka, Keresztúr községek jegyzői stb. Sajnos, hogy közbejött akadályok s a már említett kedvezőtlen időjárás a különben imponans fogadtatás egyes tervezett részleteinek kivitelét megakadályozták. Alispán ur Önagy-sága a nem várt díszes fogadtatás feletti kellemes meglepetés érzelmeivel kifejezéseiben, hangsúlyozta közzönetét a személye iránt mutatkozó ragaszkodásért s egyuttal kifejeztést adott örömeinek azon körülmény felett, hogy hivatalos teendőinek teljesítése után még néhány órát tölthet falaink közt, utját csakis a következő napon folytathtván tovább. Ezen lekötelező szavakban foglalt kedves ígéret elefedtetés a megjelentekkel az idő kedvezőtlenességét s szívből jövő s megújuló eljenzés követte szeretett alispánunk lépteit a Ferenc-esatorna részvénytársulat hivatalos hisviselésébe, hol a tárgyalás tartott, melynek fonalán Ö-Verbász köz-sége a határan átvonuló csatornai részletben folytatható halászat javára igényt támasztott. Ö-Verbász köz-sége ugyanis, támaszkodva arra, hogy a Ferenc-esatorna ott nem ázott, hanem természetesen mederben vezettetik, melynek partja a község mint erkölcsi testület és az egyes lakosok magántulajdonát képezik s az idő folyamán mederkiészülésedés következtében ezen magántulajdonok most már nemcsak a csatornát használt

bara partj... vonalon... uradalm... ezen jog... Miután a... tak — ne... tul terjed... további... kitzüte, az... 8 óra után... ritékü ban... szerzett... neivel fog... löstünk az... hütött kitu... alkaloma... jöhettett... helybeli... doskodott... hiányzának... árja s szak... szebb, sze... Wagner Gy... melyen tisz... demeit, any... lan működ... lekedéstü... álló első tisz... berger János... sal — német... Kiss Gyula... vendégre... gyanánt az... vettelt Ve... Roth K. Tiv... közzöntöje... szellemes... ismét alisp... jöltére, Á... rosy Károly... a megyei tör... Károly a köz... ségi jegyző... emelkedv... sunk ifju fr... kitzüno képz... a hozzá köt... tapintatos elj... járásában n... mint érdeme... Sztiani nem... déssel elmond... berger lelkész... a helybeli... megyei tanit... alispán urak... ó-verbási sz... felköszöntő... zett, de azok... legvégül ism... ról, busuet... vendégektől... kodást s biza... iránt tapaszt... soká késni, s... kisérve, keres... kát, honnan te... ködesét, közsé...

Ezen alk... érdemteljes... mélyes ismer... tegeinek képv... szemelye iránt... becsülésre rag... kiváló szakért... elháritásában... magánérinkez... minden egyes... fel a kiáltság... tisztelt alispá...

Valának p... ugyan nem na... amit eléggé biz... rátságos asztala... lángetekinténié... bizony én kimo... is megtoldották... — Léven ő mest... mada — diákcor... a meleg kiterjes... nyáron hosszab... Telen téhat okos... palt az éjfel össz...

A „Zöld ho... a „hét vezér“ m... jaikat felmetszve... és ittak a „haza... a megszárdi „bis... itéses gyomruk... megszállo oket...

Enek a „... volt, hogy minde... ságuk meg abba... hirmondónak sen... néha egy-egy... pártás korcsmáros... Hogy ennek... othon „csattanó... fürgé nyelv“ csak... vagyon írva a „hé... hol is), hogy: „fel... egyébnemű lábás... De hát tehet... korcsmárosné... éde... bor is szivesebben

bara partjái, hanem annak medrébe is terjednek: ezen vonalon a halászati jogosultságnak a bejelentő kincstári uradalom részére leendő megállapítását kifogásolta s ezen jogosultságot O. Verbász község részére igényelte. Miután a kincstári uradalom ellenvetései meghallgattak — melyeknek részletes elsorolása levelem keretén túl terjed — s alispán ur önagsága este 7 órakor a további tárgyalást másnap reggeli 8 órára a helyszínére kitűzte, az ezen naponi hivataloskodás természetén 80 terítékű bankett rendezetett, melyre kíséretével megjelenő szeretett alispánunk a már ott összegyűlték dörgő éljével fogadtatott. Ez alkalommal olvasó-egyleti vendég-lösünk ugyancsak kitett magáért; izletes ételi s jól behűtött kintő borai kiválóan méltányoltattak is; az ezen alkalomra Péterváradról megrendelt katonai zenekar nem jöhett ugyan meg a közbejött akadályok miatt, de a helybeli lelkes ifjúság annak pótlásáról csakhamar gondoskodott s így a buzdító zené andalító hangjai sem hiányoznak. A harmadik fogásnál megereadt a toasztok árja s szakadatlan sorban követték egymást a szebbnél szebb, szellemesnél szellemesebb felkészítések. Először is Wagner György községi jegyző szónoki hévvel méltatva mélyen tisztelt alispánunk önagsága hervadhatlan érdemeit, anyamegyénk jólétének emelését célzó fáradszhatlan működésében, különösen a belvizvezetés és a közlekedéstügy terén, életét őt, mint megyénk közszeretettben álló első tisztviselőjét; áldomást mondtak továbbá Schneberger János alesperes ur a nála megszokott ékesszólással — német nyelven — szintén alispán ur önagságára, Kiss Gyula verbászi községi jegyző a jelenlevő többi vendégekre, mire az ünnepegy kiemelkedő mozzanata gyanánt az ünnepegy megyei alispán ur elragadó nyelvezettel Verbász közönségére títte poharát; ezt követé Roth K. Tivadar verbászi ev. lelkész ur humoros felkészítője az alispán ur önagságára, Kozma László ur szellemes felkészítője a jelen volt lelkészekre, mire ismét alispán ur — német nyelven — a két Verbász jólétére, Arnold Károly kereszteri községi jegyző Városháza Károlyra, Kovács Lajos algyűmásiumi igazgató a megyei történelmi társulat érdeműs elnökére, Városháza Károly a közigazgatás nélkülözhetlen közegeire, a községi jegyzői karra, mire ismét nagyságos alispánunk emelkedvén fel helyéről, lelkes szavakban életét járassunk ifjú főszolgabíráját, ki rövid hivataloskodása alatt kitűnő képzettségével nemcsak betölté helyét s teljesíté a hozzá kötött reményeket, hanem kiváló ügybuzgalma, tapintatos eljárása s szívélyes modorára való tekintettel, járásában már most is közkedveltségben áll s kire ő mint érdemteljes tisztársára már is büszkén tekint. Szűnni nem akaró éljenzés követé ezen, igaz lelkességgel elmondott, szívől jövő szavakat. Ezután Schneberger lelkész ur a jelenlevő ügyészekre, Kozma László a helybeli algyűmásiumi tanári karára, Lackner F. a megyei tanítói egylet fáradszhatlan buzgalma elnökére, s alispán urnak a nemzetiségek közti jó egyetértésére s az ő-verbászi szerb és ruthén lelkészekre mondtott szellemes felkészítőit után még számtalan más áldomás következett, de azok feljegyzését meg sem kíséreltük, mignem legvégül ismét megyei alispánunk emelkedvén fel helyéről, bucsut vett a még mindig teljes számban jelen volt vendégektől, azon ígérettel, hogy tekintve azon ragaszkodást s bizalmat, melyet rövid itléte alatt személye iránt tapasztalt, újból körünkbe jövetelével nem fog soká késni, s ezzel az összes jelenvoltak éljenzése által kísérvé, keresé fel Városháza Károly ur vendégszeretét lakát, honnan reggel 8 óra után, folytatva hivatalos működését, községünkbeli Szenttamásra távozott.

Ezen alkalommal is világosan bebizonyult, hogy érdemteljes alispánunk kiváló egyénisége nemcsak személyes ismerőseit, de a politikai pártok minden rétegeinek képviselőit is maradandólag lebilincselni, a személye iránti különös tisztelet, ragaszkodás s nagyra-bebecsülésre ragadni képes. Lankadhatlan ügybuzgalom, kiváló szakértelem, csüggedhetetlen kitarás az akadályok elhárításában, szellemes s lekötöztető szívélyes modor a magánértekezésben eredményezik azt, hogy körünkben minden egyes megjelenése után lelkesültebben hangzik fel a kiáltás: Eljen Schmausz Endre, megyénk szeretett tisztelt alispánja!

A HÉT TÖRTÉNETE.

(Humoreszk.)

Írta: Xanthos.

Valának pedig heten, mint a gonoszok. Gonoszok ugyan nem nagyon, de szonjasok igen nagyon valának, amit eléggé bizonyít az, hogy a „Zöld hordó“ egy barátságos asztalánál, no meg a tizes szemű koresmárosné hangtekinteténél egész délutánokat is eltöltöttek, sőt... bizony én kimondom: a délutánokat még az éjjelekkel is megtöltötték, kivált télen, mert köztük a „fővezér“ — levén ő mesterségére nézve becsülettel politikai eszmamédia — diákorában azt tanulta a fizikából, hogy mivel a meleg kiterjeszti, a hideg meg összehúzza a testeket: nyáron hosszabbak, télen pedig rövidebbek a napok. Télen tehát okos ember úgy segít a dolgán, hogy a nappalt az éjjel összekeveri, vagy megfordítja.

A „Zöld hordóban“ eresztették tehát le a „vért“ a „hét vezér“ módjára. Csak hogy míg a „vezérek“ karjaikat felmetszve folyatták le vérüket egy közös edénybe és ittak a „haza dicőségére“, addig a mi „vezéreink“ a szegszárdi „bikavért“ öntötték le a „garaton“ kilenc ités gyomrukba, hogy vérré válják bennök, mielőtt megszálja őket az a gerjedelem, hogy: haza mindenelől!

Ennek a „hét gonoszok“ a legnagyobb bűne az volt, hogy mindegyik „feleséges“ volt; az egész gonosz-ságuk meg abban állott, hogy a mellett, hogy a bor még hirmondónak sem maradt meg a szájukban, még néha néha egy-egy „érzékeny“ pillantást is vetettek a piros pártás koresmárosné bogárfényű szemébe.

Hogy ennek az „árva pillantásnak“ hányszor lett otthon „csattanó kacintás“ a vége, annak az „asszonyi füge nyelv“ csak a megmondhatója, miért, mert meg vagyon írva a „házaság sórtartójában“ (gondolom, más-hol is), hogy: „felebarátodnak se ökrét, se szamarát, se egyébnemű lábás jószágát „kacsintásra“ ne kívánjad!“

De hát tehát az ember arról, ha az iciny-piciny koresmárosné „édes kacintása“ mellett még a savanyu bor is szivesebben szalad le a gátot? Bizony még az

asszony sem tehet, pedig az... asszony, kinek hatalmas fegyver adatott vala a világ kezdetétől fogva, a szelid emberi nem „megfésülése“.

Vagy nem rejlik-e abban valami „nagyhatalmasság“, amit egy igen nagy böles (kiről különben azt mondták az asszonyok, hogy igen nagy bolond is volt) mondott „Éva maradékairól“, hogy: „az asszony a szemnek mennyországa, a szívnek pokol és a zsebnek purgatorium?“ Bizony olyan három hatalmaság az, amit tűz, víz, földrengés, de még az adóvégrehajtó sem tud elpusztítani, lévén az ő szíve is lágy, mint a... „puter“, mely a szép szemek tízes sugaraitól menten elolvad... még télen is.

No hát ez a három „hatalmasság“ tartotta fogva oly gyakran a mi „gonoszainkat“ is a „Zöld hordó“ egy barátságos szobácskájában. Itt azután elfelejtették a mennyországot, a poklot, meg a purgatoriumot is és vig anekdották (magyarul: anekdoták) mellett itták a „hegy levét“, mit a koresmárosné tízes kacintása és csókra termelt picit piros ajkaja fűszerezett meg a számukra. Néha-néha, hogy a jókedv teljes legyen, a vén cimbalmos reszket ő hurja is sirva-rittak a szép magyar nótákat.

Hisz a költő is dalba öntötte gondolatait, ha a bú kinozta. Vagy nem arról szól-e a nóta, ha azt mondja:

„Bort igyál, ha bú kinoz,
Csak bor ami kedvet hoz,
Tölts fel a javából,
Mig az elme kábul...
A bú befulladás,
Szived kigyullad!“

Hát a mi „hét vezérünk“ is addig-addig öntött fel a javából, mignem bizony az elméjük elkábul s midőn már elég volt egészen „mára“, volt esze a hét vezér „vezérének“, hogy a „holnapról“ is gondoskodjék. Amint már valamennyi szájából a jó ötlet elhangzott s kiki iparkodott a jól „megérendellett“ nyugalom után haza felé, neki még egy jobb ötlete támadt, melyet húzott vala pedig ekképen föl az ő csirizes gondolatainak kaptafájára:

— Uraim, nemes nemzeti vitézlő társaim! A torok olyan, mint a csizmasarok: kérges; az asszony olyan, mint a fekete retek: mérges (Közfelkiáltások: éljen!). Sok keserűséget nyelet el velünk, midőn a bortól elázik a fejünk (Ugy van, ugy van!). Azt szeretném tehát holnap megtudni itt a „Zöld hordóban“, mit miveltek mind-egyikünkkel az asszonyok magas „akkordokban“? Mert hogy az irháját csak világ is szárazon elvirg, azt elhinni — volna a világ csodájának a kilencedike. Azért is hát még a szóból ki nem fogyok, csak annyit mondom (közbeszólások: gyantázzunk egyet, azután újra mehet), volna egy jó indítványom, ha nem követné számon-bánom. (Halljunk, halljunk!)

— Tehát halljunk.

— Most — vagy később — ha haza megyünk, mindannyian — ez egyszer kivételképen — teljesítjük, amit kíván tőlünk a feleségünk; aki pedig én egyszer — kivételképen — nem teljesítendő azt, amit a lágyan csengő asszonyi hangok kívánnának, az legyen áldozatja a holnap napnak és fizesse az egész cechjét — kivételképen — a murinak; mert meg vagyon világosan írva, hogy: „fuss, vagy füss!“ Azért is holnap itt összejövén, mindenki a tükörhöz híven el fogja mondani, hogy mit mondott a „szívem“... asszony. Aszondom!

Tetszett az indítvány, mindannyian elfogadták és hogy jól bevessék emlékübe, még a „Szt. János áldás“ sem maradtatott el; miközben a vén cimbalmos újra megígértte a „szarazfáját“ és húzta-húzta azt a csalogató nótát, a mely olyan édesen szól, mint a fülemile. Hogyan is szól:

„Savanyu bor, szép menyecske, édes csók,
Az én lábam ide s tova tántorog...
Csókoljon meg koresmárosné viólam!
Edes a csók, megedésül tőle szám.“

Másnap, amint a nap vérvörös arcát a fellegek közül kidugta, már mindannyian együtt voltak a kintzött helyen, kivéve Boros Abszi borkereskedő barátjukat. Remítően elcsodálkoztak mindannyian e helyzetben és nem tudták hová magyarálni távolmaradásának okát. Hisz máskor ő volt mindig az első a „platon“. Bizonyosan elnyelte őt az éjjel a „krokodilus“ vagy a „felesége“. Mily nagy volt azonban örömük, midőn csakhamar kibékítette őket furcsa gondolataikkal a „kelner“, mondván, hogy Boros Abszi uram már jó régen várakozik rájuk odakinn az udvaron, egy kis magán „pavillonban“, amit adó alá sem kellett neki bejelenteni.

Egymás hátán rohantak e meglepő hír hallatára az udvarba, hogy lássák Boros barátjukat, meg az új „adómentes“ találmányát. Mily nagy volt azonban meglepetésük, midőn a furfangos borkereskedőt — böles Diogenesként — egy fedetlen „boros hordóban“ találták édes álomba merülve. (Bizonyosan a feleségéről álmodozott.)

— Hát te borosfalvi Boros koma mit csinálsz itt? — riváltak rá egyszerre mindannyian s azután folytatták:

— Diogenes böles volt és mégis bolond volt, mert száraz hordóban lakott, te bolond, azaz, hogy „boros“ vagy és mégis okos vagy, mert legalább boros hordót választottál magadnak lakhelyül.

A nagy riadalomra Abszi bátyánk kimereszté álmos szemeit és borkereskedőhöz illőleg egész lakonice csak ennyit mormogott:

— Ő mondá és... meglett.

— Ki, mit mondott? — kérdék kíváncsian a társak.

— Hát az éjjel, midőn haza tántorogtam, azt monda a feleségem: „mért nem láttál már legalább ott egy „boros hordóban“, te részeses kanta?“ — Az Ur mondá: „legyen világosság“ — és lett; az asszony mondá: „hájjaj a boros hordóban“ — és én megeselektem. Punktum! — Eljen! hangzott föl egyszerre a riadalom.

Szörnyű tusa után, nagynehezen kiemelték őt a társak valahára a „privilegierte faalkotmányból“ és bevitték az igazi „Zöld hordóba“, hogy Bachus vesszejéről csepegtetett édes nektárral halhatatlanítsák meg tántorithatlanul (csak egy kicsit tántorgott) hű elvét.

Abszi bátyánk minderre a cerimóniára csak egy szemhunyoritással felelt és örült, hogy megmenekült a „szörnyű cechtől“.

Midőn a társaság letelepedett egy asztalhoz, Szeles Áron rőfös- és rövidáru kereskedő — ki különben arról

is nevezetes volt, hogy nemcsak a neve, de maga is oly „szeles“ volt, hogy napjában tizenkétyszer is kezét csókolt a szobalánynak... csupa tévedésből — így kezdé meg a szót:

— Mikor én az éjjel hazakertültem, magam sem tudom, hogyan, hogyan, de bizonyosan „véletlenül“ neki mentem a szobalánynak, aki ijedtében akkora „Jésszus Máriát“ kiáltott, hogy a feleségem alatt a nagy visszhangtól leszkadt az ágy és... tudjátok mi történt?... fölébredt a lelkem.

Erre valamennyien „viváiban“ törtek ki és mondanom sem kell, hogy néhány „klázi“ áldozatul is esett (ami különben egyébként is megesegett) Áron ur gavallér tettének.

— „Borlétől“ pirosult hóstér sóhajta köszöntek — kezdé a beszédét a harmadik kolléga, kiből ha suszter nem lett volna, bizonyosan költő lett volna — midőn így szólók:

— Amint én egy hajnaltájban — harmadik kukorékoláskor — haza dágubálódtam, nagynehezen kinyitottam a szobaajtót. A szobában ráestem a világitó suszter glóbusra, avval együtt a háromszékre és mindkettővel együtt egyenesen a csirizes tálba buktam, amen. Fölébredvén pedig a nagy zajra a hűsleges oldalborda, szörnyű szemérmes pillantások között imígyen repültek el a szavak angyali ajkáról:

— Ebadta korhely suszterja, miért nem nyelted mindjárt el azt a csirizt is, hogy legalább örökre bedugult volna az a szonjas torkod?

— En engedelmeskedvén (a csend és nyugalom kedvéért) az asszonyi parancsnak, ördögi kínok közt elnyeltem a csirizt; s minthogy most úgy érzem a torkomat, mintha valami cethal uszkálnék benne, ígyünk, mert a hal uszhatnék.

Hogy a „gonoszok“ megint nagyokat höpöntettek, az olyan bizonyosan áll, mint a zombori toronyóra.

Sokkal keményebb borsot törtetek én velem, mint az én Suszter Szepe barátommal — kezdé a mesét folytatni a társaság negyedik tagja, Czérna Pista, az örökké vigkedvő szabó (műnyelven: ollóművész) — mert mikor én az éjjel, a szelid hold halvány sugaraitól kísérvé, hazaérkeztem, éppen a „Szoknya és a nadrág“ című új operettéből dúdolgattam azt a kupletet, hogy:

„Olló, tő és vasaló!
Három szerszám akkor jó,
Ha csapon van a hordó
S nagyot iszik a szabó...“

... mire a feleségem álmos szeméi kimeredvén, eléggé érthető hangon csak ennyit mondott: „Oh-teló! miért nem ordítasz már úgy, mint egy elbűvölt oroszlan? Énekeld el mindjárt az egész szoltárt, hadd gyönyörködjének a szomszédok is abban a borizú hangokban!“

Erre nagyot csuklottam és ha rá gondolok még most is csuklom; de azért elővettem öreganyám penészes kutyabőrbe kötött bivalnyi nagyságú zsolozsmás könyvét, az „ókulát“ föltettem a szememre, a vasalót a zsebembe (hogy az egyensúlyt fentartsa), a rőföt pedig vettem a kezembe és „taktust“ verve reggelig „koncertot“ tartottam. Az asszonyi áldott parancsnak elég volt téve. Hogy a szomszédok mennyire gyönyörködték cernaszál hangomban, azt nem tudom, de hogy a torkom úgy kiszáradt mint a pokol feneke, az olyan igaz, mint-hogy a becsületes nevem: Czérna Pista; azért hát:

„Legyen csapon a borhordó
Hadd igyék nagyot a szabó!“

És a „szolid“ társak újra öntözgették a garatot, nehogy a szegény szabó torka gyulladása essen a nagy szárazságtól.

A nagy „vivát“ után felállott Kenyeres Pál, a hű társak ötüdike, a zsömle szívű pék, aki hét országban ritkította párját, mint híres volt arról, hogy maga is olyan kerek volt, mint egy garasos zsömle és hogy úgy vált benne a bor vérré, mint a barátságban a lenese és apró szeméit körüljárta, gondolatainak fonnyadt szála it imígyen fonta össze egy koszoruba:

— Mind szép, amit társaimtól hallottam, de úgy látom, hogy eddig kárt csak magam vallottam; mert amidőn az éjjel kilenc akós gyomrommal haza vánszorogtam, megbotlottam a sütökemene előtt ácsorgó téztás tekübe és akaratom ellenére is ráfeküdtem egy újonduilt rákvörös zsemlyére. Erre a szép asszony-feleség rám főrmedt és egész ijesztő hangokon — akár csak egy kifiamodott pék-sip — ezeket a szavakat zúgta a füleimbe:

— Te négyszögletes krumpis zsák, te részeses céger! mért nem fektüdtél legalább mindjárt bele ebbe a téztás tekübe, ott elég helyed lett volna kialudni a mámort?

— Dictum, factum. A parancsot tett követte. Belefektüdtem mindenesztől a téztás tekübe és a sok zsemlyejelölt úgy futott ki belőle, mint az amerikai... krrrrrrmpli, az asszony pedig a nagy ijedtségtől ájultan rogyott össze. Minekutána pedig a pékek „szentírásában“ az mondatik, hogy: „ami kár a sütésnél megeselekdedetik, az meg is fizetetik“, teljes lelkemből és minden erőmből elvárom, hogy kárpótlásul egy akó bor állítatik föl — általatok — az asztalomon.

— Legyen úgy! — hangzott egyszerre mind a hat torokból, mint valami prűszkölő „masina“ gőzspájából, a „mennydörgős szózat“ és a helyre csaplórosné nem hagyta magának kétszer parancsoltatni, hogy a hordó tele borral ott teremjen az asztalon.

— Látom, hogy rám kerül a sor — szólott most Deszkási Dini bácsi fakeskedő és a többi társainál valamivel szolidabb „individuum“ — halljátok tehát az én történetemet:

— Az éjjeli multság után lassan-lassan bazaarém. Rőzsaszínű volt előttem minden, még a szomoruan pislogó lámpám méce is. Betoppantam a szobamba, hogy egyet szundítsak; itt azonban fölfordult velem a világ és ördögtáncot járt körülöttem minden, még a feleségem is. Nem akart a kezem ügyébe akadni az ágy. Minél jobban kimeresztettem szememeit, annál jobban „kettőtött“ előttem egy-egy butor darab. Az ágyat nyitott almáriumnak, az almáriumot asztalnak, az asztalt meg ágyának néztem, az ő fehér asztalterítőjével. Ugy jártam, mint a baranyai ember, aki úgy elnézte az előtte álló kulacsot, hogy kenyérnek is, meg sajtnak is gondolta, mert éhes volt, pedig biz az nem volt más, mint egy csutóra. Én is erőnek-erejével föl akartam mászni az asztalra, hogy majd lefekszem a deszka-vánkusokra. Föl is másztam, de megeseztam és nagyot koppantam, mint a falnak ment bogár, azután elhallgattam. A feleségem fölriadt a koppnásra és valódi asszonyi „számító filozófiával“ édesen sügta felém e fülemile hangokat:

— Mért nem hozol létrát és mászol legalább is föl a padlásra te „tökfilkő”, hisz látom, hogy úgy sem találod meg az ágyat?

— Mit volt mit tennem, mint engedelmeskednem az én „Xantippémnek”, ha ő úgy akarta. Hoztam lajtorját, fölmásztam nagynehezen a szénapadlásra, onnan pedig igen könnyen lebuktam a szénatartóba. Ott nagy fájdalommal közt valahogyan elaludtam. Álomban láttam, hogy miként csikorgatja a „drága kincsem, feleségem” a fogait, mért hogy jobban meg nem üttem az orromat. Azután hallottam, hogy az angyalok (gondolom, hogy azok voltak) elénekeltek fölöttem azt a nótát, hogy:

„Széna, széna, széna terem a réten,
Megesókollak kedves babám a héten,
Piros alma gö-gö-gö-gömbölyü...
Az én rózsám jaj be nagyon gyönyörü!”

— Erre már azután fölébredtem és most itt vagyok testetől, lelkestől. E fölthelyek (és itt megviselet orrára mutatott), az ég és föld tanum, hogy elvembiz hű valék; de mert a „kincsem” számkivetett, legyen érte a „cech” fizetője a... martalék!

Midőn a hős Coriolán e szavak után székére újból leült, mind a hatan a „fövezérre” vetették éles tekintetüket, mintha csak azt akarták volna mondani: „töled várjuk a szabadulás óráját; ments meg bennünket a gonosztól és a mai nagy cechtől!”

— És a vezérek „vezére” a hétnyitű politikusi eszmájára, látva a szörnű nagy drukkoltást, megpödröztetvén kacsaringós bajuszát, imígyen lelkendezett „benyalkált” hangokon:

— Látván pedig az Ur, hogy Ádám maga nem lehet, teremtett neki egy Évát, hogy uralkodjék fölötte és fölöttek! Látom én is, hogy mindannyian megeselekedtettek azt, amit a feleségetek parancsolt s ilyenformán nekem kell majd a cechet kifizetnem, mert bizony én — önmenszi ágról leszakadt kaptafalvi Kaptás Laci — nem cselekedtem meg azt, amit a „hites társam” — a nemzetes majszterné asszony — mondott!

— Hát ugyan mit akarhatott töled az a szelid teremtés? — kérdezték a többi társak nagy kíváncsisággal és némi önvigasztalással.

— Erős a meggyőződés — folytatta stentori hangon Laci bátyánk — hogy egyiketek sem cselekedte volna azt meg, amit nekem kellett volna megtenni. Gondoljátok csak! mikor az éjjel jókedvűen hazatértem, lefekvés előtt elmondottam hangosan a csizmadia tövözletet, mely hangzik vala ekképen: „Üdvözlég kaptafa, csizmadia vagy teljes; lábszj van te veled, te vagy áldott a csizmadia szerszámok között és áldott a te munkádnak gyümölcse: az öt garas hetibér; „asszonyok” vigasztalója, masok felszabadítója kösd a lábunkhoz a székünk”, hogy soha a „koresmába” ne tévedjünk: bieske!” — Erre az imádságra felébredt a „nemzetes asszony” és röviden ugyan, de elég gúnyosan mondá vala pedig a következő hangzatos szavakat:

— Te Laci, te már megint (pedig az még a tegnapi előtti volt) be vagy hatalmasan káfolva. Ha neked lennék, egyenesen kimennék a kuthoz és kiinnék három veder friss vizet, az bizonyosan kijózanítaná azt a kótyagos fejedet!

— Már valóban hozzá akartam fogni, hogy kíváncsiságát teljessem, de mikor kiint megpillantottam azt a tümérdék sok vizet, háromszor egymásután kirázott a „hideg”. Oh, hogy mért nines most itt a „kánaani menyegző” — gondoltam magamban. Soha... soha! kiálltam akkorát, hogy az „ostoria” hajlongva szaladt le ijedtében vedrellel együtt a kutba. Soha!... inkább megfizetem a cechet, minthogy egy ecess vizet is nyeljek!

Mintha az ég szakadt volna le, olyan riadalmas éljen hangzott egyszerre a „drukkoló gonoszok” feneketlen torkából e mentő szavak hallatára.

A fővezér pedig kivette a piros selyem bugyellárisát és olyan ropogós bankókkal fizetett, mint a ropogós cseresnye; de egyben megfogadta a „nagy proféta szakállára”, hogy többé sohasem fog jobb ötlete támadni, mint egy másiknak. — Ez volt a „hét története”.

Midőn érkevény bucsusókok közt a vig társak egymástól elváltak (hogy nem sokára ismét összejöhessenek), kaptafalvi Kaptás Laci, a „cégérés fővezér”, meg nem állhatta, hogy még egy bucsu pillantást ne vessen az aranyos koresmárosné tüzes szeméi közé és íci-pici füleibe ne süghassa azt, hogy: „Babám! megfizettem mind, mivel csak tartozám!”

N a p t á r. Julius.

Havi és heti nap	Katholikus naptár	Protestáns naptár	Görög-orosz naptár
11 Pént.	Pius p.	Eleonora	29 Pént. és Pal
12 Szom.	Henrik	Henrik	30 12 apost.
13 Vas.	E7 Ödön	E6 Margit	1 G6 0 Jul.
14 Hétfő	Bonaventura	Károly	2 S. b. assz.
15 Kedd	Apost. oszl.	Ap. oszl.	3 Hyacinth.

Felelős szerkesztő: **DR. MOLNÁR ISTVÁN LAJOS.**
Helyettesíti:
Laptulajdonos és kiadó: **BITTERMANN NÁNDOR.**

H I R D E T É S E K.

Karkisch März Mária női szabónő

Zomborban, dob-utca 228. sz.

Ajánlja magát a nagyérdemű hölgyközönségnek mindennemű

női ruhák

elkészítésére, melyeket saját lakásán a legújabb divat szerint, a legrövidebb idő alatt és felette olcsó áron állít elő.

Tanulóleányok felvételnek.

Dr. Szabó Sándor

mint specialista fog-, fül-, gége- és szemorvos, működését helyben a mai napon megkezdvén, a n. é. közönség tudomására hozza, hogy hosszas gyakorlat és beható tanulmányok alapján a következő betegségek sikeres gyógyítására vállalkozik:

I. Fogbetegségeket, u. m.: eltávolított fogakat és foggyökereket biztosan és gyorsan; — fogak tömését (plombe) zománcsal, platinával és arannyal elvállalja és a hiánytalan kivitelért és tartósságért kezkeskedik; — müleges fogakat és egész fogsorokat készít és a szájtüregbe behelyez, valamint a foghús és száj minden egyéb megbetegedését.

II. Fülbetegségeket: mindennemű fül-fájdalmat, fülfolyást, nehéz hallást stb.

III. Orr-, torok- és gégebajokat, nevezetesen Croupot és Diphtheritist gyermekek-nél, nyelési akadályokat, nehéz légzést, rekedtséget stb.

IV. Szembetegségeket: mindennemű szemgyulladást, trachomát, látási zavarokat, szürke hályogot stb.

Lakása: Vuits Pál-féle ház, a szerb nagy templommal szemben.

Rendelési órák: 10—12 d. e. és 2—4 d. u.

1186. szám.

1890.

Arverési hirdetmény.

Alulírott elüljáróság részéről ezennel közhírré tétetik, hogy Jankovác községében a vadászati jog gyakorolhatása az 1883. évi XX. t. c. 2. és 3. §-ának figyelembe vétele mellett Jankovácban a községüzeménél **1890. évi július hó 20-án délelőtti 9 órakor 6 egymásután következő évre,** vagyis folyó évi augusztus hó 1-től 1896. évi augusztus hó 1-ig nyilvános árverés útján haszonbérbe fog adatni.

A feltételek a községjegyzői irodában a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthetők.
Jankovácban, 1890. évi június hó 30-án.

3—3

Az elüljáróság.

3443. szám.

1890.

Pályázati hirdetmény.

Bács-Bodrogh vármegye topolyai járásához tartozó Szeghegy községben üresedésben levő állatorvosi állás betöltése céljából pályázat nyitattik.

Ezen állás javadalmazása:
1. készpénz fizetés 225 frt.
2. minden megbetegült és gyógykezelt drb marha után látogatási díj címén 20 kr.
3. mint vágóbiztos külön, szabályrendeletileg megállapított díjazásban részesül.

Felhívattak a pályázni szándékozók, miszerint folyamodványukat, állatorvosi oklevél, erkölcsi és német nyelvenbeli jártasságot igazoló bizonylattal felszerelve, hozzám **f. évi augusztus hó 28-ig** annyival inkább terjesszék be, mivel a később beérkező folyamodványok figyelembe vételét nem fogom.

A választási határnap utólag fog kitzitetni.
Topolyán, 1890. évi július hó 4-én.

3—1

Fősz. hiv. táv.:
Mezey Imre,
szolgabíró.

2104. szám.

1890.

Tüzifaeladási hirdetmény.

Az alulírt m. kir. erdőhivatal részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a bezdáni m. kir. erdőgazdálkodás kezelésére alatt álló és a barackai határban fekvő, úgynevezett Ilimán nevű erdőrezsben, a Ferenc csatorna közvetlen közelében, nagyobb mennyiségű lágy tűzifa 2 mtr és 40 cmtr magasságban, a legtümörebben rakásolva eladásra készen áll, miről a venni szándékozók ezennel értesítettnek oly megjegyzéssel, hogy a jelzett tűzifából bármily kvantumot is vehetnek a bezdáni m. kir. erdőgazdálkodásnál a szabott árnak lefizetése mellett.
Apatin, 1890. július 8 án.

M. kir. erdőhivatal.

2637. szám.

1890.

Pályázati hirdetmény.

Bács-Bodrogh vármegye topolyai járásához tartozó Csantavér községben megüritült írnoiki állásra ezennel pályázat nyitattik.

Ezen állás javadalmazása évi 300 frt.
Felhívattak a pályázni szándékozók, hogy pályázati kérvényüket a vármegyei szabályrendelet értelmében felszerelve, illetékes hatóságuk által kiállított erkölcsi bizonylattal, sajátkezűleg írva, hozzám **f. évi augusztus hó 30-ig** annyival inkább nyujtsák be, mivel később beérkezők figyelembe vételét nem fogom.
A választási határnap utólag fog kitzitetni.
Topolyán, 1890. évi július hó 8-án.

3—1

Fősz. hiv. táv.:
Mezey Imre,
szolgabíró.

Zembar, 1890. Bittermann Nándor könyv- és könyvemből

Pályázat.

A katymári I. német-magyar vegyes osztálynál üresedésbe jött tanító-állomásra, melylyel az ismétlő iskolások oktatása is kapcsolatban van, pályázat nyitattik. Az állomás javadalma: évi 400 frt fizetés és 40 frt lakbér havi utólagos részletekben kintalványozva. Feltételek: tanítói oklevél; a német és magyar nyelvnek szóban és írásban tökéletes bírása; kötelező nyilatkozat, hogy állomását iskola-év közben el nem hagyja; az orgonálásban jártasság, mert szükség esetén a kántort helyettesíteni tartozik, azért erről bizonyítvány csatolandó. A pályázat határideje **f. évi július hó 31.**, mely napig a katymári r. k. iskolaszékre címzendő s a fenti feltételek szerint felszerelendő kérvények főt. dr. Boromiszta Tibor ur plébános és kerületi espereshez Jankovácra (Bácsmegeye) küldendők. Az állomás 1890. évi szeptember hó 1-én foglalandó el.

3—1

A r. k. iskolaszék.

Pályázat.

Vaskuton (Bácsmegeye) megüritült I-só oszt. német-magyar tanítói állásra **július hó 21-ére** pályázat hirdettetik.

Az állás jövedelme: a) a községi pénztárból 300 o. é. frt, b) szabad lakás, házi kerttel, c) 1/4 hold I-só minőségű szántóföld használatra.

Kötelmek: a mindennapi és ismétlő tankötelesek oktatása magyar-német nyelven.

A kellő okmányokkal felszerelt folyamodványok a vaskuti r. k. iskolaszékhez címezve, főt. Berényi Dániel apát, esperes-kerületi tanfelügyelő urhoz Bajára küldendők.

Kelt Vaskuton, 1890. évi július hó 1-én.

3—2

Pilger Nándor,
iskolaszéki elnök.

4269. szám.

kig. 1890.

Pályázati hirdetmény.

A Keresztur községben rendszeresített községi szülésznoői állás betöltésére pályázatot hirdetek és felhívom a pályázni kívánókat, hogy szabályszerűen felszerelt pályázati kérvényeiket hozzám **folyó évi július hó 15-ik napjáig** benyujtsák.

A szülésznoői állással szabályrendeletileg következő javadalmazás jár:

- 25 frt készpénzfizetés;
- Szülési eseteknél látogatási díj 60 kr.

Kulán, 1890. évi június hó 25-én.

Főszolgabíró hiv. távol:

Soós Gábor,
szolgabíró.

3—3

4144. szám.

kig. 1890.

Pályázat.

Begecs községében évi 50 frt és Kulpin községében évi 100 frt készpénz és a szabályrendeletileg megállapított látogatási díjjal javadalmazott szülésznoői állásra ezennel pályázatot nyitok.

Felhívom ennél fogva mindazon okleveles szülésznoőt, ki ezen állást elnyerni kívánja, eziranti kérvényét az oklevéllel felszerelve, hozzám **f. évi augusztus hó 20-áig** nyujtsa be; pályázótól a szlav nyelvnek bírása megkivántatik.

A választási határnap a kérvények beérkezése után fog kitzitetni.

Kelt Ujvidéken, 1890. évi június 30-án.

3—3

Kolozsváry Sándor,
főszolgabíró.

139. szám.

1890.

Arverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a tek. zombori kir. járásbíróóság 4723/1890. számú végzése által az ó és új szivaci lakosok ellen 157 frt tőke, ennek 1890. évi április hó 17-ik napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 39 frt 27 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróilag lefoglalt és 331 frt 50 krra becsült kocsi, ló, sertés és butorkból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az 5126/1890. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis ó és új szivacaon alperesek lakhelyén leendő eszközésére **1890. évi július hó 19-ik napjának délelőtti 9 óra** határidőül kitzitették és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Zomborban, 1890. évi július hó 8-án.

Styrum,
kir. bir. végrehajtó.

Egész
Fél
Negy
A lap
küld
nel.
cc

Egyes sz

A p
nál a hiá
dásuk me
Nem hiv
szem köz
melynek
telésbe.

A tit
tésére von
jegyzet v

Merr
csinálnak
ágenst is
nyilant li
kik betolak
az élet szü
ólálkodnak
hogy a köm
gáltassák ö

A meg
törlik ki s
csendben lá
segélyével
vénybe, de
perelni pe
kell fizetni.

Nagy e
különösen
sadaionnak
vedelem mel
kénytelen é
veszélyéhez

És talán
társadalom
mint kecs
de igen sok
mutathatánk
keserves kere
rényeket és
lakaikat.

Es midor
sáskahad elle
graszszál, sen
píteni akarnó
utóbbi napok
keltő eset alk
inkorrekt mag
nézetben vagy
van hivatva
felett örködni,
megsérteni, m
hogy kétszer
tényleg csakug
— amit külön
kerüli ki sorsát

Nekünk k
kapcsolatban sz
gálat befejezve
zünk. Mi csak
mal arra a méte
rákfene módjára
munk nem tudja
nincs ereje vagy
dat ártalmatlan

Pedig az
hozni annak ill
dalom mennyire
emésztő uszora

A fennálló
baj korlátozására
meg nem gátolha
zetén segített, m
Mert míg a
hézkesen érvénye
vény meghozatala
dult, mely pontos
azonnali fizetést